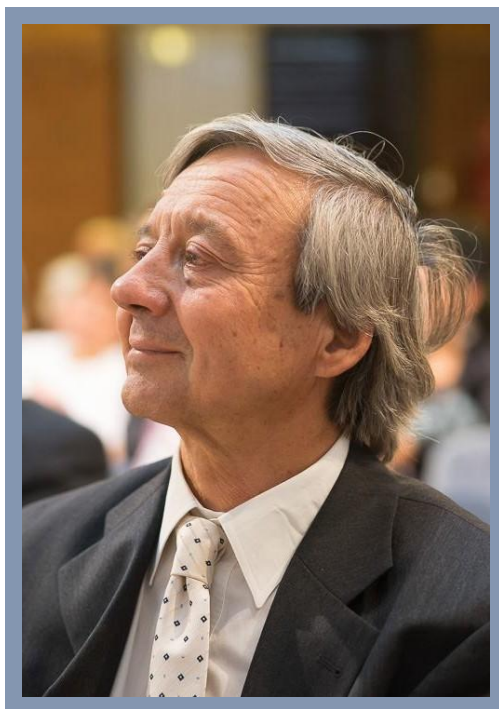

FEJES ANTAL EMLÉKÉRE (1942-2025)

ÉRTÉKMENTŐK 10. rész

„Amit a szívemben érzek, azt kell kiírnom magamból.”

Ludwig von Beethoven szavai köszönnek vissza annak az albumnak a nyitóoldaláról, mely a kiváló muzsikus, országosan elismert zenepedagógus születésnapjára készült 2022 február 8-a alkalmából, Szegeden. Az akkor 80 éves Fejes Antalt a családja mellett kollégái és tanítványok sokasága tisztelte meg köszöntésével, közös emlékeik írásbeli felidézésével.

Attól kezdve az Ünnepekt gyakran lapozgatta, olvasgatta a fotókkal, személyes, zenei élményekkel színesített oldalakat, s olyankor jóleső érzés töltötte el szívét. Negyvenegy esztendő zeneiskola alapító- és vezetői pályája során, számos, elismerő kitüntetésben részesült, de az emberi kapcsolatokat mindennél fontosabbnak értékelte egész életében, hivatásában.

Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy még 82. életévében is, kitartó lelkesedéssel és szeretettel fogta össze mezőberényi, csellista tanszakát, akikhez hetente kétszer utazott Szegedről, az alapfokú művészeti iskolába. Mi vezérelhette hihetetlen akaraterejét és követésre méltó ars poétikáját, hangszerének imádatát, amitől tanítványainak szeretett „Tóni bácsijává” vált?

Az egykori, zenét tanuló diákokkal közösen átélt, hangszeres és zenekari próbák, szereplések sikerei adhatnak csak választ, Az itt következő válogatás gazolja zeneszerető embereket nevelő, pedagógiai szándékát.

Született zenei képességének, tanárai útmutatásának, emberismeretének és gyermekszeretetének köszönhetően, zenetanári munkájának fókuszában mindig az értékes ZENE és a HANGSZER megszerettetése állt. Első csellótanára, Friss Antal gordonkaművész közös, hangszeres órái Békéscsabán, maradandóan hatottak későbbi, pedagógiai

módszereire. Középiskolás korától Szegeden Báthory Sándor fejlesztette tovább a fiatal Fejes Antal hangszeres tudását. Sikeres diplomakoncertje után nem a zeneakadémiai művészképzőt választotta, hanem a vidéki, zenetanári állást feleségével együtt, akivel diplomaosztásuk napján házasodtak össze.

Békéscsabán kezdték építeni közös életüket, melynek főszereplője a ZENE volt. A megyei vezetés hamar felfigyelt az ambiciózus házaspárra. Egy sikeres gyermekopera bemutatójuk kapcsán Fejes Antalt Báthory Sándor javaslatára 23 éves korában nevezték ki az akkor alapított Békési Zeneiskola igazgatójává. 41 évig látta el ezt a posztot. Tantestületével igazi csapatszellemben dolgoztak az akkori nagyközség, majd kisváros zenei életéért.

Gellénné Körözi Eszter, a Szegedi Kis István Gimnázium nyugalmazott, magyar ének-szakos tanárnője így vall erről az időszakról:

„Másodikos elemistaként lehettem az első tanítványok egyike. Emlékszem még arra a napra, amikor a zeneiskola kis épületéből átvonultunk a „Bérházba”, hogy megtartsuk az ünnepélyes tanévnyitót. Olyan volt ez, mint egy nagyszerű dolog előjátéka. Érettségig jártam ide zenét tanulni. Itteni tanárainknak köszönhetem, hogy a pedagógus pályát választottam hivatásomnak.

Szüleim rendszeres hangversenylátogatók voltak. Mesélték, hogy már a zeneiskola első éveiben megszólalt a Bérház nagytermében, teltházas közönség előtt Beethoven: IX. szimfóniája Vaszy Viktor vezényletével.

Édesapám a helyi Tűzoltózenekar vezetőjeként, fiútestvéremmel a Tóni bácsi vezette ÁFÉSZ zenekarban is fuvolázott hosszú évekig. Szerették, tisztelték Őt, mert tudásával, közvetlenségével fel tudta kelteni az emberek érdeklődését a komolyzene iránt.

Ünnep volt közelében a lét. Ezzel a mondattal tudnám a legjobban kifejezni, mit jelentett számunkra Fejes Antal. Bár szó, kifejezés nem tudja visszaadni azt a sugárzó szeretetet, amellyel közeledett felénk, s amellyel végezte Istentől kapott feladatát itt, a földön.

Azt hiszem, boldog ember volt, mert megtalálta küldetését az emberek között.”

Királyné Fehér Ágnes, magyar-ének szakos, Németh László díjas, békési tanárnő tollából:

„Igazgató Bácsi!

Így szólítottalak tíz éven keresztül, míg a tanítványod voltam, A Békési Zeneiskola első növendékei között lehettem. Nyolc éves kislánként remegő hangon ékeltem a felvételi meghallgatáson a Kis kece lányomat.

Te választottál ki csellistának. Nem voltam sem szorgalmas, sem tehetséges, mégis a zene csodálatos világát sikerült megnyitnod előttem. Emlékszem a csellóórák derűt sugárzó légkörére, az úttörő zenekari próbák jó hangulatára, a lázas készülődésre, ami a gyermekopera bemutatókat megelőzte. Mennyire izgultam egy hangszeres versenyen, vizsgán, növendékhangversenyen! Mennyi sok élményt, barátot gyűjtöttem a vonószenei táborban! Milyen lelkesen készültünk az Erkel Diák Ünnepekre a cselló trióval és a gimnáziumi énekkarával!

Köszönöm, hogy a tanítványod lehettem!

*Ismerek egy szobrászt. Az őskövet fogja,
S amint képzeletben immár megalkotta,
Dolgozik. Kezében kalapács és véső,
S lassan-lassan enged a kemény terméskő.
Rajta addig munkál, vés, farag és fárad,
Míg a holt anyagnak emberi formát ad.
Ő. mily boldog szíve a mű sikerére!
A jó tanár az! Tiszteljétek érte!*

Rakovics Tamásné Gál Anna, gyermekeit nevelő édesanya levele Békésről:

„Tóni bácsi a gyerekkori és fiatalkori éveim egyik legfontosabb személye.

A zeneiskolában eltöltött idő, az órák, a zenekari próbák, fellépések, táborozások, versenyek mozdítottak ki sokszor kilátástalannak tűnő lelkiállapotomból. Erről nem sokat meséltem, de Tóni bácsi türelme, a lelkesedése, bátorítása segített, hogy minden bajom, örömöm belesíjram a zenébe. Megtanultam, hogy ne adjam fel a legnehezebb időkben sem.

Jó visszagondolni, mennyi nagyszerű, tehetséges emberrel találkoztam, együtt zenélhettem, büszke vagyok a versenyeken elért eredményeinkre, szerepléseinkre.

Sajnos, nem mentem zenei pályára, de a cselló most is a világ legszebb hangszere számomra. Időnként előveszem (ilyenkor könnyes lesz a szemem).

Köszönöm, hogy foglalkoztatok velem, segítettetek, hogy az életem színesebb legyen, az emlékeim pedig gyönyörűek!”

Nagy szeretettel: Anna

Kiss Attiláné Komáromi Margó magyar-ének szakos tanárnő sorai közül, Debrecenből:

„ Kedves Tóni Bácsi!

Te és az általad vezetett zeneiskola minden tanára igazi példát mutattatok számomra, aki szintén a tanári hivatást választottam. Tudom, hogy a rám bízott gyerekeknek sok-sok szeretetre, odafigyelésre, türelemre van szükségük. Így volt ez az én időmben is, amikor hosszú éveken keresztül járhattam csellóórákra Hozzád, és mindezt megtapasztalhattam. KÖSZÖNÖM, KÖSZÖNÖM!!!”

Zalai Erika, Békésről származott pedagógus levélüzenete Bristol-ból:

„Drága Tóni bácsi!

Szívemben nem halványuló szeretettel gondolok Rád, innen, a messzi Angliából, ahová immáron 17 éve sodort az élet...Keresem a szavakat, amit el szeretnék mondani...

Egész jellememet meghatározták azok az évek, ahol olyan szerető közegben „nőhettem” fel, amit csak az ismer, aki a Békési Zeneiskola növendéke volt anno!

A meseopera csodás élménye, a hegedűórák, vonószenekari táborok és természetesen a Tilinkó-zenekar!! A komolyzene szeretete mellett a magyar népzene fantasztikus sokszínű világát fedezhettem fel és szerettem meg Neked köszönhetően... Felejthetetlen élményekben, utazásokban fellépésekben, vidámságban gazdag évek voltak, melyek olyan varázslatos, zenei világba kalauzoltak, amiből a mai napig táplálkozom!

Ebből táplálkozik a gyermekemnek átadott magyarságtudat, a magyar nyelv és népzene ismerete, szeretete, a magyar hagyományok ápolásának a fontossága, melyet nem csak családi körben, de az itteni Magyar Iskola (Tűzmadár Tanoda) vezetőjeként és pedagógusaként is az itt élő magyar gyermekeknek igyekszem átadni.

Megtanultam Tőled a pontosságot, az alázatot, a szeretetet, a kitartást, a jó pedagógiai hozzáállást! A gyerekek lelke, amire Te mindig nagyon figyeltél, és amihez Te mindig nagyon értettél, az mindent meghatároz!

Hálás vagyok érte, hogy éveken át tanítottál nem csak a zene szeretetére, de emberségre, türelemre, kitartásra, pontosságra, szorgalomra és nem utolsósorban a csupa nagybetűs SZERETETRE!”

Domokos László, a Shell-cég regionális üzletfejlesztőjének gondolatai Hollandiából:

„...Köszönöm, drága Tóni bácsi a Békési Zeneiskolában együtt töltött időt, a kifogyhatatlan, pozitív energiát, a zene és zenepedagógia iránti elkötelezettséget, a tanítói törődést, az elméleti és gyakorlati zenei nevelést, és a mérhetetlen szeretetet, amit Tőled kaptam!

Pillanatképeket tudok csak megragadni, de remélem, összeáll belőlük az a határtalan tisztelet, az az őszinte, mélyről fakadó hála és szeretet, amit a mai napig érzek a Zeneiskola és a Zenei Általános Iskola tanárai iránt. Óriási változást hozott a zeneóvoda az életembe, majd a szolmizáció. Hamarabb tudtam kottát olvasni és kezdetlegesen írni, mint magyarul megszólalni. A különleges pillanatok a hangszeres tanulmányok során folytatódtak!

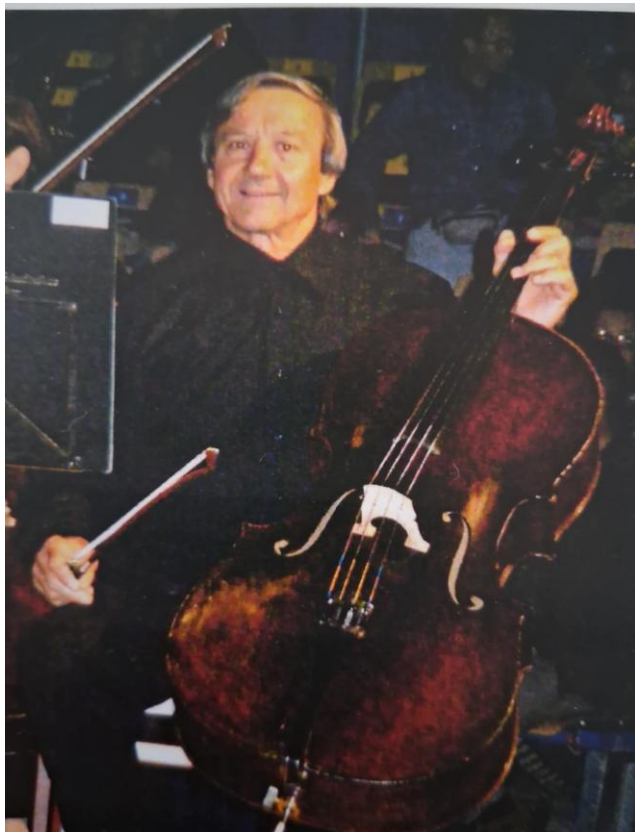
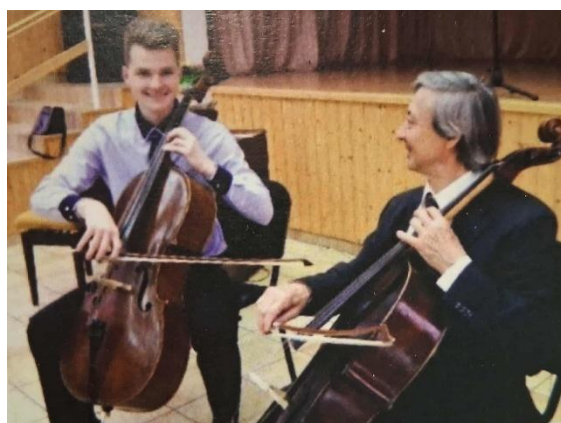

Tóni bácsi nélkül, soha nem történhetett volna meg, hogy nagybőgőt tanulhassak!

A korosztályomban egy különálló kategóriába kerültem. Nagybőgőzni egyszerre volt óriási lehetőség és kiváltás, később, zenekarban pedig óriási felelősség. Fantasztikus utat tudtam, tudtunk együtt, mint tanár és tanítvány, bejárni!

A rádiófelvétel, ahol az ország (és talán Európa) legfiatalabb nagybőgőseként játszhattam, csak megerősítette a hely, az idő, a lehetőség és a tanító-tanuló kapcsolatunk különlegességét. A zeneiskola, a zenélés meghatározó eleme volt az életemnek.

A vonószekari próbákat és fellépéseket, a békés-tarhosi zenei táborban eltöltött időt, a kelet-német utat a Munkáskóruossal, a Feneketlen tó gyermekopera próbáit és előadásait, a Tilinkó zenekarral megtapasztalt sikereket, mind felejthetetlen emlékként őrzöm a mai napig.. Hálával gondolok Tóni bácsi türelmére, ahogy kamaszéveim érzelmi hullámvasútját kezelte!”

*„A zene, az kell, mert körülölel, és nem veszünk majd el,
Ha van elég szív, az sokat segít, mert úgysem adjuk fel.”*

„Az egykori, Békés-tarhosi Énekiskola az ott tanult tehetségek emlékei szerint élményiskolaként él a köztudatban. Nekünk, zenepedagógusoknak és muzsikusoknak a legnagyobb örömet jelenti, ha kapott képességeinkkel, hivatásunk szeretetével a klasszikus zene értékeit tehetjük közkinccsé sokak számára, ezáltal az életünk is élményéletté válhat.”

(Elhangzott a MMA Zeneművészeti Tagozat díjátadó ünnepségén, 2023. október 18-án.)

ISTEN VELED, TÓNI BÁCSI! 🎵 ❤️ 🎵